

Препорака бр. 147

Препорака за професионално заболување од рак, 1974 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, на педесет и деветтата седница, одржана на 5 јуни 1974 година, и

земајќи ги предвид одредбите на Конвенцијата и Препораката за заштита од зрачење, 1960 година, и на Конвенцијата и Препораката за бензол, 1971 година, и

со оглед на тоа што е препорачливо да се утврдат меѓународни стандарди за заштита од канцерогените супстанции и агенси, и

земајќи ја предвид релевантната работа на останатите меѓународни организации, и особено на Светската здравствена организација и на Меѓународната агенција за истражување на ракот, со коишто соработува Меѓународната организација на трудот, и

одлучувајќи за донесување на одредени предлози во однос на контролата и спречувањето на професионалните опасности што се предизвикани од канцерогени супстанции и агенси, што претставува петта точка на дневниот ред на седницата, и

утврдувајќи дека овие предлози ќе бидат во форма на препорака,

на дваесет и четврти јуни илјада деветстотини седумдесет и четвртата година, ја донесе следната Препорака, што може да се цитира како Препорака за професионално заболување од рак од 1974 година:

I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

1. Треба да се вложат сите потребни напори да се заменат канцерогените супстанции и агенси на кои што може да бидат изложени работниците во текот на својата работа со неканцерогени супстанции или агенси или со помалку штетни супстанции или агенси; при изборот на супстанциите или агенсите за замена треба да се води сметка за нивната канцерогеност, токсичност и за останатите својства.

2. Бројот на работниците што се изложени на канцерогени супстанции или агенси, како и времетраењето и степенот на таквото изложување треба да се сведат на неопходниот минимум што е потребен за безбедноста.

3. (1) Надлежните органи треба да ги пропишат мерките што треба да се преземат за заштита на работниците од ризиците на изложувањето на канцерогените супстанции или агенси.

(2) Надлежните органи треба да ја одржуваат ажурноста на пропишаните мерки, земајќи ги предвид кодексите за работа или упатствата што може да ги издаде Меѓународната

канцеларија на трудот и заклучоците на експертските средби што може да ги свика Меѓународната канцеларија на трудот, како и информациите од другите надлежни тела.

4. (1) Работодавачите треба да ги вложат сите напори да употребуваат работни процеси што не предизвикуваат создавање, и особено емисија на канцерогени супстанции или агенси во работната средина, во форма на главни производи, полупроизводи, нус производи, отпадни материи или друго.

(2) Ако целосното елиминирање на одредена канцерогена супстанција или агенс не е можно, работодавачите треба да ги употребат сите соодветни мерки, во консултација со работниците и нивните организации, и со оглед на советите од надлежните извори, вклучувајќи ги службите за медицина на трудот, за елиминирање на изложувањето или за негово сведување на минимум во однос на бројот на работниците што се изложени, времетраењето на изложувањето и степенот на изложувањето.

(3) Во случаите што треба да ги утврдат надлежните органи, работодавачот треба да преземе активности за вршење систематски надзор врз времетраењето и степенот на изложувањето на канцерогените супстанции или агенси во работната средина.

(4) Кога канцерогените супстанции или агенси се превезуваат или чуваат, треба да се преземат сите соодветни мерки за да се спречи нивното истекување или контаминацијата.

5. Работниците и другите лица што се вклучени во ситуации на работното место во кои може да дојде до изложување на канцерогени супстанции или агенси треба да ги почитуваат утврдените безбедносни постапки и да ја користат соодветно целосната опрема што е обезбедена за нивната заштита или за заштита на другите.

II. ПРЕВЕНТИВНИ МЕРКИ

6. Надлежните органи треба периодично да ги определуваат канцерогените супстанции или агенси за кои изложувањето на работното место треба да биде забрането или да подлежи на овластување или контрола, како и оние за кои што ќе се применуваат останатите одредби на оваа Препорака.

7. При вршењето на таквите определувања, надлежните органи треба да ги земат предвид најновите информации што се содржани во кодексите за работа или упатствата што може да ги издаде Меѓународната канцеларија на трудот и во заклучоците на експертските средби што може да ги свика Меѓународната канцеларија на трудот, како и информациите од другите надлежни тела.

8. Надлежните органи може да дозволат исклучоци од забраната преку издавање на потврда во која треба, во секој случај, да се наведат:

- (а) техничките, хигиенските и мерките за лична заштита што треба да се применат;
- (б) здравствениот надзор или другите прегледи или испитувања што треба да се спроведат;
- (в) евиденцијата што треба да се чува; и
- (г) професионалните квалификации што треба да ги поседуваат лицата што го вршат надзорот врз изложувањето на соодветната супстанција или агенс.

9. (1) За супстанциите и агенсите што подлежат на овластување или контрола, надлежните органи треба:

(а) да ги обезбедат потребните совети, особено во однос на постоењето на производи или методи за замена и за техничките, хигиенските и мерките за лична заштита што треба да се применат, како и здравствениот надзор и другите прегледи или испитувања што треба да се спроведат пред, во текот на и по распоредувањето на работа што вклучува изложување на предметните супстанции или агенси;

(б) да бараат воведување на соодветните мерки,

(2) Надлежните органи треба дополнително да ги утврдат критериумите за определување на степенот на изложување на предметните супстанции или агенси, и, кога е тоа соодветно, треба да наведат степени што ќе служат како индикатори за вршење надзор врз работната средина во врска со бараните технички превентивни мерки.

10. Надлежните органи треба да го одржуваат ажурен списокот на канцерогените супстанции и агенси што е утврден во согласност со овој дел на оваа Препорака.

III. НАДЗОР ВРЗ ЗДРАВЈЕТО НА РАБОТНИЦИТЕ

11. Треба да се утврдат мерки, со законите или прописите или на кој било друг начин што е во согласност со националната практика и услови, сите работници што се распоредени на работа што вклучува изложување на наведените канцерогени супстанции или агенси да бидат предмет на, како што е соодветно:

(а) лекарски преглед пред распределувањето на тоа работно место;

(б) периодични лекарски прегледи на соодветни временски интервали;

(в) биолошки или други тестови и испитувања што може да дадат потребни за оценување на нивното изложување и за надзор врз нивната здравствена состојба во однос на професионалните опасности.

12. Надлежните органи треба да осигурат дека е предвидено соодветните лекарски прегледи или биолошките или другите тестирања или испитувања и понатаму да им бидат достапни на работниците по завршувањето на распределувањето што се спомнува во став 11 на оваа Препорака.

13. Прегледите, тестирањата и испитувањата што се предвидени со ставовите 11 и 12 на оваа Препорака треба да се вршат, колку што е тоа можно, во текот на работното време и не треба да вклучуваат никакви трошоци за работниците.

14. Ако, како резултат на какви било активности што се преземени во согласност со оваа Препорака, не се советува натамошното изложување на некој работник на канцерогените супстанции или агенси на редовното работно место на тој работник, треба да се вложат сите потребни напори да му се најде соодветно друго вработување на тој работник.

15. (1) Надлежните органи треба да воспостават и да одржуваат, кога тоа е практично изводливо и во најскоро можно време, во соработка со поединечните работодавачи и претставниците на работниците, систем за спречување и контрола на работ како професионално заболување, вклучувајќи:

- (а) воведување, одржување, зачувување и пренос на евиденцијата; и
- (б) размена на информации.

(2) При воспоставувањето на таквиот систем за водење евиденција и размена на информации, треба да се земе предвид помошта што може да ја обезбедат меѓународните и националните организации, вклучувајќи ги организациите на работодавачите и работниците и поединечните работодавачи.

(3) Во случај на затворање на одредено претпријатие, со евиденцијата и информациите што се чуваат во согласност овој став треба да се работи во согласност со упатствата од надлежните органи.

(4) Во секоја земја во која надлежните органи не воспоставиле таков систем за водење евиденција и информирање, работодавачот, во консултации со претставниците на работниците, треба да ги вложи сите потребни напори за исполнувањето на целите на овој став.

IV. ИНФОРМИРАЊЕ И ОБРАЗОВАНИЕ

16. (1) Надлежните органи треба да промовираат епидемиолошки и други проучувања и да ги прибираат и дистрибуираат информациите што се од значење за ризиците од ракот како професионално заболување, со помош, по потреба, од меѓународните и националните организации, вклучувајќи ги организациите на работодавачите и работниците.

(2) Надлежните органи треба да настојуваат да ги утврдат критериумите за утврдување на канцерогеноста на супстанциите и агенсите.

17. Надлежните органи треба да изготват соодветни образовни упатства за работодавачите и работниците во врска со супстанциите и агенсите што би можеле да предизвикаат рак како професионално заболување.

18. Работодавачите треба да бараат информации, особено од надлежните органи, за канцерогените опасности што може да произлезат во однос на која било супстанција или агенс што е воведена или треба да се воведо во претпријатието; кога постојат сомневања за нејзиниот канцероген потенцијал, тие треба да одлучат, во консултации со надлежните органи, за дополнителните проучувања што треба да се спроведат.

19. Работодавачите треба да осигурат дека во случајот на постоењето на каква било супстанција или агенс, на работното место постојат соодветни ознаки што им укажуваат на сите работници што би можеле да бидат изложени на неа за опасностите што може да произлезат од тоа.

20. Работодавачите треба да ги информираат и обучат работниците, пред распоредувањето на работното место и редовно по тоа, како и при воведувањето на некоја нова канцерогена супстанција или агенс, за опасностите од изложувањето на канцерогени супстанции и агенси и за мерките што треба да се преземат.

21. Организациите на работодавачите и работниците треба да преземат позитивни акции за спроведување на програмите за информирање и образование во однос на опасностите на ракот како професионално заболување и треба да ги охрабрат нивните членови да земат целосно учество во програмите за превенција и контрола.

V. МЕРКИ ЗА ПРИМЕНА

22. Секоја членка треба:

- (а) преку законите или прописите или на кој било друг начин што е во согласност со националната практика и услови, да преземе мерки, вклучувајќи го предвидувањето на соодветни казни, што се неопходни за спроведување на одредбите на оваа Препорака;
- (б) во согласност со националната практика, да ги прецизира телата или лицата што се обврзани да ги почитуваат одредбите на оваа Препорака;
- (в) да обезбеди соодветни инспекциски служби за целите на вршењето надзор врз примената на одредбите на оваа Препорака или да проверува дали се спроведени соодветни инспекциски надзори.

23. Надлежните органи, при примената на одредбите на оваа Препорака, треба да дејствуваат по консултации со најрепрезентативните организации на засегнатите работодавачи и работници.